

“Iată stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20)

Numărul 157 (2017), **Duminica a 2-a după Paști**
(a Sfântului Apostol Toma)

Evanghelia: Ioan 20, 19-31*

În vremea aceea fiind seară în acea zi de'nțai a săptămânii, și ușile fiind încuiate acolo unde ucenicii erau adunați de frica Iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: „Pace vouă!” Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s'au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: „Pace vouă! Așa cum Tatăl M'a trimis pe Mine, tot astfel și Eu vă trimit pe voi”. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!, cărora le veți ierta păcatele, li se vor ierta; cărora le veți ține, ținute vor fi”.

Dar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au zis ceilalți ucenici: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea eu în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”. Și, după opt zile, ucenicii Săi erau iarăși înlăuntrul, și Toma împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: „Pace vouă!” Apoi i-a zis lui Toma: „Adu-ți degetul tău încoace; și vezi mâinile Mele; și adu-ți mâna ta și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios!” Răspunzând Toma, I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!” Iisus i-a zis: „Pentru că M'ai văzut, ai crezut; fericiți cei ce au crezut fără să fi văzut!”

Și încă multe alte minuni a făcut Iisus în fața ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s'au scris, pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, viață să aveți întru numele Lui.

*)Texte preluate din ediția jubiliară a Sfântului Sinod, 2000, citată pe scurt: Biblia Bartolomeu

Domnul a înviat, omul a înviat—aceasta este mărturisirea noastră*Cuviosul Iustin de Celie*

Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Iată, în patru cuvinte, întreaga soartă a tuturor oamenilor din toate timpurile! În patru cuvinte întreaga istorie a neamului omenesc! **În patru cuvinte, istoria ta și a mea.** În patru cuvinte, cea mai mare revoluție în toate lumile omenești, cea mai importantă cotitură, cel mai mare macaz. (...) Prin a Sa înviere, Domnul ne-a scos din iad și ne-a înălțat în Rai. A smuls din moarte neamul omenesc și l-a înălțat la nemurire. **Din nimicnicie, din neființă, Domnul a adus ființa omenească la Viața veșnică. L-a smuls pe om de la diavol și l-a pus în brațele lui Dumnezeu. Acesta este Paștele! Aceasta este Învierea!** Cu adevărat cea mai mare revoluție din toate lumile. Singura revoluție desăvârșită și împlinită - căci ce se dăruiește omului prin ea? Viața veșnică! Viața veșnică, în care intrăm prin Adevărul veșnic, prin Dreptatea veșnică, prin Dragostea veșnică, prin Bucuria veșnică.

“Iată ziua pe care a făcut-o Domnul!” (Psalmul 117, 24) - se cântă într-o minunată cântare bisericească. Și cine a făcut până acum zilele oamenilor? Cine a creat zilele vieții tale și ale mele, ale fiecărui om – cine? Moartea! Moartea a făcut zilele tale și ale mele și prin păcat ne-a aruncat în brațele diavolului, iar diavolul ne-a aruncat în iad. Iată cine a creat zilele neamului omenesc și zilele vieții omenești. Păcatul, moartea, diavolul – iată creatorii zilelor noastre, iată soarele negru în noaptea cumplită a păcatelor și a morții în care a petrecut neamul omenesc până la venirea Domnului Hristos. Ce au făcut ei până la Domnul Hristos? Au ridicat statui. Cui? Morții și diavolului! Căci **orice păcat este o statuie pe care omul o ridică diavolului.** Și această lume până la venirea Domnului Hristos fusese transformată într-un nesfârșit teren de joacă, arhiplin de dumnezei mincinoși. Aceste statui le-au înălțat oamenii, oamenii cu păcatele lor. Lumea cea plină de idoli, lumea plină de dumnezei mincinoși. Ele toate l-au făcut pe om să se mintă prin păcat, prin patimi păcătoase.

Aceasta caută omul și astăzi, după Învierea Domnului Hristos, atunci când nu vrea să-l urmeze Lui. **Și astăzi, prin păcatele sale, el înalță statui diavolului, creează idoli de toate felurile, dumnezei mincinoși cărora i se închină.** Câți oameni nu se închină astăzi dumnezeilor mincinoși? Câți oameni nu sunt astăzi nesimțitori înaintea Domnului Hristos Celui înviat? **Oamenii trăiesc într-o cultură mincinoasă. Cultura europeană: idolatrie, cumplită idolatrie, legiuire mincinoasă, împărăție și regat mincinos, dictatură mincinoasă, tirani mincinoși. (...)**

Această lume fără Hristos – ce este ea? Ținut al morții? Morgă? Un imens mormânt! Și l-au pus în el pe om, hoit după hoit, mort după mort, putreziciune după putreziciune. **Asta este lumea fără Domnul Hristos! Însă împreună cu El, cu Mântuitorul, această lume devine înviere, devine răsadnița nemuririi, devine primăvara înmiresmată a veșniciei. Aceasta a făcut-o Învierea Domnului Hristos.**

Și noi, creștinii, ce suntem, cine suntem noi? Noi suntem morți care am ieșit din morminte, am înviat din morminte și viețuim în această lume. Ce a făcut Domnul Hristos cu noi prin Învierea Sa? Ce a dăruit Domnul Hristos neamului omenesc biruind pe cel mai mare dușman al nostru, moartea, diavolul și păcatul? Ce ne-a dăruit Domnul Hristos? Ne-a dăruit Viața, Viața fără de moarte, Viața veșnică, în care moartea nu mai poate să intre, în care diavolul nu mai poate face rău, în care niciun păcat nu poate vătăma. Domnul a preschimbat fiecare ființă omenească într-o faptură nemuritoare. Noi, creștinii, trăim în această lume ca niște morți înviați. (...)

Ești creștin. Întristările vin în această lume, dar știi, tot ceea ce faci este nemuritor. Totul merge în Viața veșnică împreună cu tine. Cel ce este în Hristos este faptură nouă (2 Corinteni 5, 17), spune Sfântul Apostol Pavel. Este faptură nouă. De ești întru Hristos, de ai credință în Hristos, iată, ești om nou, om botezat, om nemuritor. Iată, tu ești un om nou, ești un mort înviat, ai o inimă nouă, un suflet nou, inimă nemuritoare, suflet nemuritor și bucurie întru Domnul Cel înviat. Cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi (2 Corinteni 5,17). Cele vechi au trecut, a trecut omul cel vechi, muritor, și s-a născut om nou, nemuritor întru Hristos. A trecut duhoarea vieții omenești și s-a făcut primăvară a vieții omenești, primăvară veșnică. Au trecut vechile simțiri, vechile cugete, moartea cea cu greu miros, și, de la Hristos, a răsărit în om, simțirea cea nouă, nemuritoare și veșnică, răspândind bună-mireasmă în Ceruri. Simțirea și cugetele creștinului, ale omului celui nou, răspândesc bună-mireasmă în Ceruri.

Nimic nu este nou sub soare cu excepția Unuia, cu excepția Domnului Hristos! Acesta este Singurul Nou. Și oamenii care voiesc să aibă în ei înșiși acest Nou, acest Nou Veșnic, care niciodată nu îmbătrânește, iată îl au întru Domnul Hristos. Dar reușesc să ajungă la aceasta numai cu credință în El, cu credința în Domnul Iisus Cel înviat. **Căci în această lume, frate, nimic nu este veșnic afară de ceea ce nu moare, afară de ceea ce este mai tare decât moartea – și acesta este Domnul Hristos și tot ceea ce este de la El și întru El. Acesta niciodată nu moare, acesta este Noul Veșnic.** Noul Veșnic și pentru mine și pentru tine și pentru fiecare om, căci această putere dumnezeiască de a învia, pe care Domnul a dăruit-o omului, această Viață veșnică, această Dreptate veșnică sunt puterile cele veșnice pe care nicio moarte nu le poate nimici, nici nu le poate scoate afară de la tine, omule al lui Hristos. (...)

Domnul a venit în această lume ca să arate și să adeverească aceea că numai prin mijloace bune omul poate deveni bun, că numai cu ajutor dumnezeiesc poate deveni dumnezeu după har, că numai cu ajutorul lui Dumnezeu, poate deveni desăvârșit în această lume, desăvârșit în bine, în dreptate, în adevăr, în iubire. Fără de aceasta, lumea se înăbușă în ucideri și în răutăți. **Neconținută ucidere – aceasta este istoria neamului omenesc. Ucidere neconținută, fără de Hristos și împotriva lui Hristos.** Un minunat sfânt, Sfântul Simeon Noul Teolog a spus: “Binele care nu se face cu in-

tenție bună, nu este bine.” Aceasta este învățătura evanghelică, frate. **Binele se poate obține numai prin procedee bune.** Da, ceea ce este bun se poate obține numai cu ajutorul lui Dumnezeu, iar nu cu ajutorul diavolului. Viața veșnică, Adevărul veșnic, Dreptatea veșnică se pot obține numai cu ajutorul lui Dumnezeu, al Domnului Hristos, nu prin înșelăciunile diavolești, nu cu ajutorul diavolului.

Iar noi, creștinii, începem de la Botez. Aceasta este singura putere, singurul nou, și este dăruit de Domnul Hristos fiecăruia dintre noi. Și **noi ne distingem de ceilalți oameni prin aceea că credem în Învierea lui Hristos și în învierea noastră proprie.** Și noi, creștinii de astăzi, creștinii veacului al douăzecilea, deși suntem slăbănogi și schilozi, mărturisim, împreună cu Sfinții Apostoli un singur adevăr. Ce fel de mărturisire? Mărturisim pe Domnul Cel înviat! **Domnul a înviat, omul a înviat! Aceasta este mărturisirea noastră.** În această lume, noi, fiecare dintre noi, ca și creștini, propovăduim neîncetat un singur lucru, mărturisim același lucru: pe Domnul înviat și pe noi înșine înviați. Și viețuiești în această lume ca un mort înviat, care a biruit moartea, a biruit toate morțile, și astăzi, și mâine, și în vecii vecilor. Prin cine? Prin Domnul Iisus Hristos Cel înviat. Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Sursa: **Cuviosul Iustin de Celie**, *Cuvinte despre veșnicie. Predici alese*, Editura Egumenița, 2013, pp. 254-260.

Vitamine duhovnicești

Tot ce te necăjește nu închide înlăuntrul tău, ci îl prefă în rugăciune

Și eu mă gândesc că păcătuiesc. Nu merg bine. **Însă tot ceea ce mă necăjește prefac în rugăciune, n-o închid înlăuntrul meu, merg la duhovnic, mă spovedesc, s-a isprăvit! Să nu ne întoarcem înapoi și să spunem ce n-am făcut.** Însemnătate are ce-o să facem acum, din această clipă și mai departe. Precum spune Apostolul Pavel: “...uitând cele ce sunt în urma mea, și tinzând către cele dinainte” (Filip. 3, 14).

Pe Apostolul Pavel l-a cercat duhul temerii spre a-i tăia strădania către Hristos, dar el a prins îndrăzneală și a zis: “Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2, 20). Și celelalte: “Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?” Precum este scris: “Pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere” (Rom. 35-36). Și Împăratul Prooroc David: “Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi povesti lucrurile Domnului” (Ps. 117, 17). Să vă desfătați de Scripturi. Amintiți-vă de acel cuvânt frumos: “Eu iubesc pe cei ce Mă iubesc, și cei ce Mă caută vor afla har.” (Pildele lui Solomon 8, 17).

Sursa: *Ne vorbește Părintele Porfirie – Viața și cuvintele*, Editura Egumenița, 2003, pp. 293-294